

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația :
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATA PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 300 Lei 'la an

Redactor responsabil :
Protoiereu DUMITRU ANTAL

Impresii din Basarabia.

— Cu ocaziunea congresului general al misionarilor ortodocși,
ținut în 6, 7 și 8 Octomvrie a. c. în Chișinău. —

Omul întreg, în acțiunile sale intelectuale, sociale, economice și chiar artistice trebuie să fie condus pururea de două faturi luminoase: credința creștinească și iubirea de neam. Acestea fac pe orice om „să dea Cesarului pe cele ce sunt ale Cesarului, iar lui Dumnezeu, pe cele ce sunt ale lui Dumnezeu.“ Și mai ales noi Români avem datorie imperativă, a ține cont de acestea bunuri sufletești, cari singure ni-au adus fericirea sufletească și libertatea națională și tot acestea ne asigură „viitorul de aur, ce România are“...

Acestea adevăruri, acestea convingeri, au îndemnat și pe misionarii Eparhiilor ortodoxe din toată țara să alerge la granița de răsărit a țării, în Chișinău, la al II-lea congres general al lor.

În acest congres s'au discutat interesante și importante chestiuni de misionarism ortodox, de întărire a credinții strămoșești, de mijloacele cele mai potrivite de luptă contra tuturor ereziilor sectante, cari cu atâta îndrăzneală atacă sfânta noastră biserică, temelia și pavăza statului nostru național pe veci întregit.

Trei zile în șir au ținut rugăciunile, sfătuirile și îndemnurile reciproce în frunte cu ospitalierul I. P. Sf. Mitropolit al Basarabiei Gurie, cu P. Sf. Episcop al Ismailului Iustinian, cu P. Sf. Episcop al Aradului Grigorie, având între noi teologi și oratori ca Arhim. Scriban, Gala Galaction și alții, cari cu toată lumina sufletului lor, au luminat problemele noastre puse la ordinea zilei.

În acestea trei zile, am admirat cu toții fastul, disciplina și evlavvia slujbelor basa-

rabene, am admirat podoaba scumpă a bisericilor cu adevărat ortodoxe.

Am admirat corurile și cântările lor bisericesti dirijate de preoți-compozitori cu renume, coruri, cari uneori emulează cu corurile operelor noastre.

Am admirat educația adânc religioasă, ce se dă elevelor din școlile secundare, cari mai sunt sub conducerea Eparhiei.

Am vizitat toate aranjamentele bine întocmite și bine chivernisite ale Arhiepiscopiei Chișinău; ca facultatea de teologie, seminarul teologic, liceul de fete, școala normală de fete, fabrica de luminări de ceară, muzeul bisericesc cu multe piese interesante și de mare valoare istorică-bisericească.

În urmă am făcut o excursiune cu trenul la Tighina și de acolo cu automobile la mănăstirea de călugări Noul-Neamț de pe malul Nistrului...

În această măreață mănăstire cu 3 biserici trăesc cca 180 călugări — durere — folosiți încă numai pentru gospodăria mănăstirii, fiind 60% din ei analfabeți.

Ce armată sfântă ar avea aici biserica noastră, dacă aceștia ar avea cultură teologică și ce misionarism rodnic ar putea desvolta „trimiși în lume la propovăduire“.

Și oare de ce conducerea bisericii noastre nu-i folosește pe acești bărbați cel puțin acum în ceasul al 11 în via lui Hristos, atacată, din toate părțile și pretutindenea, de fiii satanei?!

Monastirea Noul-Neamț pe lângă cele 3 biserici are și o clopotniță impunătoare de cca 80 m. înălțime, cu 12 clopote, din-

tre cari cel mai mare cântărește 8986 kg. Din această clopotniță ne-am uitat cu ochiul unui grănicer cum mișunau „patrulele roșii“ pe celalalt mal... (Aici am surprins un oftat adânc la un preot basarabean de origine rusească când privea stepele pierdute'n zare, cu nostalgie vădită...)

Starea bisericii noastre ortodoxe și a poporului nostru „moldovenesc“... din această provincie a României, peste care au trecut și trec încă atâtea curente anti-creștine și anti-naționale este destul de precară și învăluită măestrit' într'o mistică tăcere, greu de înțeles. Ce privesc așezările genuime ale ortodoxiei românești, cu schimbările ei din ultimul timp și în ce privește naționalismul și patriotismul nostru hotărât românesc, basarabeni te ascultă când le vorbești de ele, dar ei nu prea au păreri... clare și precise. Șezând la o masă un preot de lângă mine s'a revoltat când l-am rugat să lase vorba rusească cu elevele, cari serviau la masă și cărora de altfelu le era interzis să vorbească rusește...

Pe de altă parte altul a toastat pentru armata română, care ne păzește cu arma în mână pe malul Nistrului, să ne putem ținea liniștiți congresul...

Bunul Dumnezeu să-i mai înțeleagă... eu știam, că numai slavii sunt mistici și sentimentali, nu și basarabeni, cari sunt sânge din sângele nostru...

Nu eram dumerit încă și atâta am stăruit până când un gospodar mi-a declarat mai sincer unele lucruri în legătură cu viața și simțirile lor actuale.

„Moldovanul“ — zice el — prima oară în decursul războiului a întâlnit Români ardeleni ca Onisifor Ghibu, Axente Banciu și alții, cari erau adevărați frați iubitori, blânzi și buni creștini. Aceștia ne-au deșteptat mult și ne-au trezit iubirea de frate. Dar când am cunoscut alți frați, mult ne-a durut sufletul și și trupul de „25“... aplicat cu vină și fără vină, dela cel din leagăn până la cel moșneag... am fost jefuiți și înjurați de cele sfinte ca la ușa cortului... și acum iacă Dle vreau să ne strice și legea, să ne facă „catolici“ cu sifa... Apoi cum om avea noi inimă bună?!...

Inzădar îi spuneam rostul schimbărilor, că el, nu și nu...

Pe lângă acest tratament „frățesc“... aplicat de unii din frați, intelectualii lor nu au uitat de favorurile ademenitoare ale stăpânilor de eri, de cari mulți sunt încă strâns legați sufletește prin cultura însușită la ei, în școalele lor și prin lectura scrierilor lor, cari și acum sunt gustate cu predilecție.

Deci tratamentul ademenitor din trecut și tratamentul unor haite de excroci, ateți și bătăuși, cari ca lăcustele au tăbărât asupra lor și asupra avutului lor, sunt cauza, că nu toți basarabeni rezistă la dese tentative de peste graniță...

Datoria noastră este deci să închegăm rândurile cu tact, cu blândețe și cu iubire, să continuăm lanțul muncii naționale început de dl Ghibu, Banciu și alții, în timpuri mai grele.

Să luminăm acest popor blând și supus, să-l ajutăm în gospodăria lui, să-l scoatem din colibele acoperite cu pământ... Să-i deslegăm glasul spre cântare și buzele spre zimbet, căci numai astfelu îi vom întoarce privirile sufletului spre noi, cari suntem frații lor de un sânge și de o lege.

Sectele.

Ca pretutindenea în zilele noastre și în Basarabia bântuie felu și felu de secte, unele mai ciudate ca altele.

Sunt și acolo: molocani, duhoborți, iconomonahi, izrailiți, adventiști, baptiști, lipoveni și inochentiști și alții. Aceștia aproape toți sunt veniți din Rusia, unde ei au pregătit comunismul actual.

Dintre aceștia pe adventiști și baptiști îi cunoaștem, căci — durere — îi avem și noi, ceilalți sunt de mai puțină însemnătate afară de lipoveni și inochentiști, despre cari voiu spune câteva cuvinte.

1. *Lipovenii* sunt niște deziderați ai bisericii ortodoxe rusești, iviți pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea sub conducerea monahului Nicodem. Ei au bisericile lor asemănătoare aproape întru toate bisericilor ortodoxe având și ierarhie, în cadrele căreia pe preoți îi primeau hirotoniți de cătră Arhieriei rusești. După părerea unor cercetători ar fi ușoară contopirea lor cu biserica ortodoxă mai ales a României, unde am aflat un tratament mai uman decât în patria lor de origine, Rusia.

O caracteristică ciudată a lor este castarea sau scopirea, ca să nu poată păcătuți.

2. *Inochentiștii*, sunt cea mai nouă sectă întemeiată de un fiu de țăran Ion Levizor din Corăuți (jud. Soroca).

Acest țăran fără de carte intrând în tagma călugărească a primit numele de Inochentie și a început a predica despre venirea apropiată alui anticrist și groaznica judecată și a prorocit și terminul fix al acestei venirii 1 April 1913... Aderenții lui Inochentie nu se căsătoresc, ba și căsătoriile existente le desfac. Exercițiul dragostea liberă chiar și cu cele mai apropiate rude, în văzul tuturor, în casele lor de „rugăciuni”, ascunse uneori sub pământ. Nu mănâncă carne de porc, nu fumează, femeile își tund părul zicând, că este o podobă diavolească. Nu lucrează nimic, averile le vând, ca „să lapede dela ei toată grija cea lumească”. În fiecare moment așteaptă sfârșitul lumii, fără averi, fără lucru și în cele mai odioase desfrânări.

Acest Inochentie, ars de Ruși în a. 1917, se credea, că el este persoana a 3-a din sfta Treime, adică Duhul sfânt. (În muzeul bisericesc din Chișinău se și poate vedea o icoană a sftii Treimi, pe care e pictat D-zeu-Tatăl, D-zeu-Fiul și în mijloc Inochentie „Duhul sfânt”).

Și minune, pe lângă lipoveni, cari numără cca 36.000 suflete și acești descree-rați se înmulțesc considerabil.

Clerul din Basarabia lucrează însă intenț și sistematic în frunte cu 3 misionari eparhiali, 1 plătit de Ministerul de Culte, iar 2 de Eparhie, pentru stavilirea acestor rătăcirii ciudate și periculoase neamului, statului și moralei publice. (O de ar lucra tot așa de intenț și pentru unitatea ortodoxiei românești în chestia calendarului și pas-caliei!...)

Și noi, în Ardeal avem destule rătăcirii, unele mai ciudate ca altele, încât nimenea nu le mai poate ști felul și rostul, de aceea trebuie să ne întărim și în primul rând credința noastră strămoșească, prin faptele și purtarea noastră creștinească, prin predicile noastre clare și isvorite din convingere tare și prin scrierile noastre de propagandă religioasă morală.

Și peste acestea să credem și să avem

nădejde în cuvintele lui Isus Hristos, care a zis despre biserica sa, „că nici porțile iadului nu o vor birui pe ea!!!” Gh. O.

Religiune și știință.

— Din prilejul apariției cărții: „Creațiunea lumii” de Dr. G. Muntean. —

Nu este rar cazul, când în societate se discută despre religie sau despre diferite probleme dependente de ea. Faptul acesta însă departe de a fi un simptom îmbucurător, pentru morala publică este cât se poate de dăunător, prin urmările sale fie directe, fie indirecte. Senzul acestor discuții desvăluind la o anumită clasă socială o anumită mentalitate, care cu drept cuvânt se poate numi bolnăvicioasă. Această stare morbidă este într'adevăr paradoxală, întru cât ea se extinde cucerind tot mai mult teren, tocmai în aceste timpuri de propășire științifică, producând impresie, că avântul nespus de mare al științelor moderne a captivat în așa măsură mintea oamenilor, încât — fără să le dea răgaz să asimileze cunoștințele noi — i-a făcut să adereze la mult trâmbitata frază, că între religie și știință s'a deschis o prăpastie adâncă, ele fiind în contrazicere vădită una cu alta.

Cercetătorul obiectiv și mai profund însă cu ușurință va constata, că majoritatea absolută a celor ce'mpărtășesc acest fel de a vedea încă n'a ajuns la acel grad superior de cunoaștere, singurul în măsură de a-i îndreptăți să susțină așa ceva, ei nefiind încă în clar nici cu ceea ce reprezintă și urmărește adevărata religie, pe de-o parte, iar pe de alta adevărata știință, așa zisă pozitivă.

Judecând din acest punct de vedere, cuvintele fer. Ieronim: „Medicul își vede de slujba sa, măestrul de meseria sa, ... numai Biblia este aceea, la care cu toții vreau să se priceapă: babele guralive, bătrânii tâmpiți la minte, sofistul flecar. Toți se apucă de ea, toți o propun altora, mai înainte de ce ar fi învățat-o ei înșiși”. (Ep. 53, n. 6—7), ele cuprind în sine o pronunțată nuanță profetică, părând a fi scrise anume spre a caracteriza starea societății moderne, sub aspectul acesta al atitudinii adoptate față de religie. Într'adevăr, lumea

modernă dă dovadă de o concepție foarte ciudată îndată ce vine vorba despre religie. În timp ce nici un om, care se pretinde a fi cult, nu discută, necum să-și impună părerea sa, fără teama de a cădea în ridicul, în vre-o chestiune necunoscută sau ce cade în afară de cadrul competenței sale, îndată ce este vorba de religie, același om iese din rezerva impusă de împrejurări, își ia aere de competent, enunțând cu mare emfază sentința: descoperirile științifice au luat definitiv dreptul la viață al religiei, eliminând-o dintre preocupările omului cult și exilând-o la sate, ea fiind bună numai pentru poporul incult. Și cum orice afirmare reclamă o motivare; această sentință e și argumentată, de regulă, în termenii următori: Au trecut acele vremuri patriarhale, când omenimea credea în povestea lui Moise despre facerea lumii în șase zile. Astăzi, mulțumită științei, nici copiii de școală nu mai cred în basmul acesta. Singura autoritate în drept să se pronunțe în această materie este știința atotputernică, în fața căreia religia și credința trebuie să capituleze, steaua lor fiind opusă, iar soartea lor definitiv pecetluită.

Printr'o astfel de argumentare, iată-ne în fața unui fapt împlinit, profunda contradicție dintre cele două promotoare ale vieții omenesti, cari sunt religia și știința. E de observat însă, că în felul acesta raționează numai pseudo-învățații, sârmanii epigoni ai marilor corifei în știință, adevărații oameni de știință din toate timpurile fiind adânc pătrunși și sincer convinși de marele adevăr rostit de Baco de Verulam: „Știința multă apropie pe om de D-zeu, iar știința puțină îl depărtează“.

De faptul acesta oricine se poate convinge, cetind cu atențiune studiul dlui profesor Dr. G. Muntean intitulat: „Creațiunea lumii“. Acest studiu apărut la timp, e merit să facă lumină deplină în această chestiune așa de controversată în discuțiile zilnice. E drept, că autorul nu pune în chip direct obiectul cercetărilor sale pe aceste baze — mărginindu-se să cerceteze această chestiune în sine — și de aceea nici concluzia finală nu evidențiază în mod nemijlocit, că între religie și știință în această privință nu există contradicție, ci armonie deplină. Cu toate acestea însă cetitorul o-

biectiv și imparțial nu se poate reține de a nu observa el însuși acest acord desăvârșit. Și după modesta mea părere, chiar aici rezidă marele merit al autorului, că dela început și până la sfârșit a știut să rămână obiectiv, examinând cu imparțialitate, însușire așa de rară la un teolog relativ tînăr, punctul de vedere atât al bisericii, cât și al științei. Ceva mai mult chiar. Această obiectivitate i-a impus să ne desvăluie, că referitor la una și aceeași chestiune atât reprezentanții bisericii, cât și ai științei împărtășesc păreri nu totdeauna identice, ci mai mult sau mai puțin divergente. Aceasta provine din cauza faptului, că această chestiune nefiind tranșată de nici un sinod ecumenic în senz dogmatic, lasă cale deschisă speculațiunilor și combinațiunilor omenesti pe seama teologilor experți. Iar încât privește pe oamenii de știință, această chestiune le scapă de sub observarea și experimentarea directă și astfel și ei sunt puși în situația dificilă de a se conduce de simple presupuneri, de hipoteze, în ultima analiză — deci — tot de rațiune. Lucru știut este însă, că recurgând la rațiune, ca singurul mijloc și supremul for de a rezolva o problemă, ia-ți prezintă un șir nesfârșit de resurse și mijloace spre a prezenta un fapt în cele mai multiple colori. Un exemplu clasic în această privință ne oferă tocmai problema cosmogonică.

Dar pe lângă faptul, că acest studiu răspunde așa de potrivit la ardentă problemă de mai sus, i-se mai poate atribui și un alt merit. După cât știu, în literatura noastră exegetică până'n prezent încă n-a apărut o lucrare bazată pe cele mai recente cercetări și descoperiri științifice, care să desvolte așa de detaliat și documentat expunerile bisericii, precum și ale științei, referitor la presupusul desacord dintre ele. Au apărut, ce e drept, unele tratate sumare, dar ele atingeau această chestiune fie numai în mod tangențial, ca'n manualele de teologie dogmatică, iar mai recent în cele de apologetică, dar fără să intre în amănunte, fie că se ocupau de o singură chestiune, fără să îmbrățișeze într'o privire generală și profundă întreaga teorie a cosmogoniei.

Studiul de față răspunzând tocmai aces-

tei necesități, umple un gol adânc simțit în literatura noastră bisericească, rămasă mult în urma celei streine. Drept aceea îl consider — fără teama de a exagera — ca un eveniment de foarte mare importanță, atribuindu-i meritul de a deschide orizonturi noi, făcând lumină deplină în această materie haotică. Cine vrea să se edifice și lămurească asupra acestei probleme așa de controversate, o poate face utilizând acest studiu compus cu obiectivitate și multă competență, resumând în mod enciclopedic aproape tot ce s'a scris de cele mai autorizate competențe asupra acestui punct, pentru care fapt trebuie să ne exprimăm adâncă recunoștință eruditului și neobositului autor.

Sunt conștient, că și Ven. Cons. Eparh. a recunoscut aceste însușiri intrinsece ale lucrării și a fost condus de aceleași considerațiuni, când a luat frumoasa hotărâre de a o tipări într'o broșură specială, menind-o astfel unei publicități cât mai largi, spre a contribui la vindecarea boalei moderne a necredinței și scepticismului religios, care boală a cuprins cu predilecție clasa intelectuală. Prin această măsură mulți fii pierduți vor putea fi readuși la sânul bisericii, potrivit-li-se cuvintele adresate de Domnul lui Toma: „nu fii necredincios, ci fii credincios“.

Pr. Emil Nicolescu.

Congresul Asociației Clerului ortodox.

Congresul s'a ținut în sala Ateneului Dichiu și a fost prezidat de P. C. Sa pr. P. *Partenie*, directorul Seminariului Central și vicepreședintele Asociației. Ședințele au fost premerse de un Te Deum. Președintele în cuvântarea sa de deschidere a spus că preoții se adună a 6-a oară în congres pentru a-și afirma solidaritatea de corp conștient în ogorul bisericii și neamului, cât și pentru a-și preciza atitudini în problemele bisericești cari îi interesează. Salută prezența I. P. Sf. Patriarh și Regent Miron.

I. P. Sf. Sa în cuvântarea rostită a spus următoarele: Ținta principală a frațiilor

voastre, culminează în lupta, pe care trebuie să o duceți împotriva vrăjmașilor interni de tot felul, dar mai cu seamă împotriva aceluia cari subminează ideea de autoritate. Lupta va putea fi dusă prin unirea clerului și încheierea credincioșilor noștri.

Viața pastorală a preoților e în plin progres. Munca preoților e tot mai apreciată de către lumea intelectuală, care începe să se intereseze de biserică. Faptul acesta trebuie să ne bucure, nizuindu-ne ca această înflăcărare pentru biserică să fie transformată și în fapte prin schimbarea și îndrumarea conducătorilor poporului nostru pe căile lui Christos. Incheie dorind congresului succes atât pentru bunul mers al bisericii cât și pentru împlinirea nevoilor preoțimii, prin asigurarea unui trai material care să o pună la adăpostul atâtor greutăți ale zilei de azi.

Pr. Partenie a mulțumit pentru cuvintele de îmbărbătare. I. P. Sf. Sa a plecat. Preoții i-au făcut o frumoasă manifestație.

În continuare întreagă ședința a fost cuprinsă cu discursurile de salut ale d-nilor St. Brădișteanu, secr. gen. Min. Cultelor; Dem. Dobrescu, primarul Capitalei; prof. Dr. A. Crăciunescu (Ardeal); pr. Cuciuja (Basarabia); prof. Dr. Puiu (Bucovina); T. Păcescu (presa bisericească); prof. Popescu Pasăre (cântăreți bis.); d-na Glogovean (Soc. ortodoxă); stud. Brânzeiu și M. Bercianu, ajutor de primar.

Ședința a doua de după masă a fost prezidată de pr. prof. I. Popescu-Mălăiești. Se citesc telegramele omagiale; raportul gestiunii financiare cu un venit de 9000 Lei; darea de seamă a ziarului asociației „Graiul vremii“, despre care se spune că n'a putut să-și ajungă scopul din lipsă de fonduri (nu va ajunge nici când va avea fonduri, câtă vreme e redactat în formă de „pamflet clerical“, fără talent și seriozitate.)

I. P. C. Sa Archim. *I. Scriban* a vorbit despre misionarism, fără ca această importantă problemă să provoace discuția așteptată. Au vorbit numai adv. T. Popescu și prof. Ispir.

Președintele prof. I. Popescu-Măl. aduce la cunoștința congr. că până acum nici un desiderat al Asoc. nu a fost luat în seamă.

Critică ierarhia bisericească, autonomia bisericii despre care spune că e de esență catolică și că e o robie pentru preoțime. Prin noul proiect de salarizare susține că preoțimea va fi plătită din un fond global și va fi scoasă din șirul funcționarilor publici. Propune alegerea unui comitet care să studieze mijloacele de luptă.

Pr. Al. Constantinescu se ridică deasemenea contra autonomiei bisericii, afirmând că numai câtă vreme preoțimea va fi salarizată de stat, va exista ortodoxism în țară, altfel prin plata din global și cu autonomie, preoții vor depinde direct de episcopi și tendințele rom.-catolice vor prinde teren (?)

Se iscă apoi o ceartă pe chestia trașerii clopotelor de protest contra concordatului, susținându-se că membrii comitetului au dat numai ordin, dar ei n'au tras clopoțele. Cei ce au ascultat sunt acum dați în judecată.

Ziua a doua se începe cu un incident provocat de adv. T. Popescu pe motiv că congresul se ține în mod ilegal, lipsind președintele pr.-prof. Mihalcescu, care e la Paris. Din asta se iscă o nouă neînțelegere, aducându-se învinuiri grave comitetului, care n'a lucrat și nu lucrează.

Intrându-se în ordinea de zi se hotărăște urcarea cotizației la 120 Lei. Se mai aduc învinuiri episcopilor și preoților parlamentari, că nu dau nici un ajutor preoțimii.

Pr. Cuciuja vorbind despre scoaterea politiceii în biserică. Unii preoți protestează, alții aprobă, născându-se tumult, care se încheie cu propunerea pr. Chiricuță ca în semn de afirmare de solidarizare pr. Partenie preș. să se sărute cu pr. Cuciuja. (Aceștia se sărută) (!)

Pr. D. Rădulescu vorbește despre metodele ce ar trebui adoptate pentru reușita luptei: Grupare în centru și nuclee de propagandă și corespondență în eparhii, apoi întărirea presei bisericești.

Desideratele votate de congres n'au fost încă publicate în ziare. Când se vor publica le vom reproduce.

După întregirea comitetului prin cooperarea pr. Al. Constantinescu, Comana, Dr. A. Crăciunescu, Cuciuja, Dr. Puiu și Caragea, congresul s'a închis.

* CRONICĂ *

Predică în biserică catedrală din Cluj. Duminică, în 3 Nov. c. va predica C. S. pr. A. Nicolescu, prof. de religie.

La 25 Oct. c. în ziua nașterii *M. Sale Regelui* Mihai I-ul, în toate bisericile din eparhie s'au oficiat câte un Te-Deum, cu cuvântări omagiale.

Conferință și concert religios în favorul Catedralei. Dl prof. Nae Ionescu din București, Duminică, în 27 Oct. c. seara la ora 9, va ținea o conferință în Sala Prefecturii, vorbind despre „Renașterea ortodoxiei“. Înainte și după conferință, va fi concert religios.

La serbările centenare ale episcopiei Aradului, episcopia noastră va fi reprezentată prin P. C. L. protoiereu D. Antal, rev. eparhial și arhidiacon Dr. I. Vască, decanul Academiei Teologice.

Sfințiri de biserici. Duminică în 27 Oct. c. se va face sfințirea provizorie a bisericii înnoite din Dumbrăvița (Diug). — Din inițiativa și concursul fostului director al școlii de corecție din Gherla, dl cpt. N. Buzoianu, un devotat credincios al bisericii noastre, în această școală s'a făcut o frumoasă capelă ortodoxă. Sfințirea ei se va face în ziua de Duminică, 3 Noembrie 1929. Sfințirile vor fi săvârșite de către P. C. Sa Laurențiu Curea, secretar eparhial, ca delegat al P. Sf. Sale.

Hirotoniri. P. Sf. Sa Episcopul nostru în zilele de 20, 22 și 23 Oct. c. a hirotonit întru diaconi-preoți și duhovnici pe clericul Emil O. *Sămârghișan*, absolvent al Academiei Teologice din Cluj, pentru parohia *Praid* cu filia *Sovata* și pe Ștefan *Marinoiu*, cvalificat pe cale extraordinară, pentru parohia *Pietroasa*, protopopiatul *Turzii*.

Noul patriarh al Constantinopolului, în locul patriarhului Vasile III. adormit în Domnul la 30 Sept. c. a fost ales I. P. Sf. Sa Patriarhul *Fotie*. Noul patriarh ecumenic și-a anunțat alegerea, patriarhiei noastre cu următoarea telegramă: „Cu nepătrunsă bună voință a lui Dumnezeu fiind ales astăzi canoniceste, am luat conducerea

Prea Sfântului Tron Ecumenic. De pe acest tron Vă trimitem prima sărutare frățească. Domnul, cu rugăciunile și dragostea Voastră, să ne învrednicească să împlinim cu vrednicie sfintele noastre îndatoriri“.

I. P. Sf. Sa Patriarhul Miron i-a răspuns: „Cu vie bucurie și cu frățească dragoste salut alegerea Sanctității Voastre la tronul ecumenic, dorindu-Vă sănătate și ajutorul lui Dumnezeu întru împlinirea grelei misiuni“.

Aviz. Arhiepiscopia Bucureștilor, are vacante 2 posturi de funcționari și anume: a) *1 Casier cu gradul de șef de serv. cl. I*, salar de bază 1450.— în total circa 10.000 Lei lunar. Se cere să fie preot sau ofițer pensionar și să aibă garanție materială — cunoscând la perfecție serviciul de casierie și operațiunile prin scripte. b) *1 Registrator arhivar, cu gradul de șef de biurou cl. I*, salar de bază Lei 950.— sau circa 8000 Lei lunar, se cere să cunoască bine lucrările de arhivă și de clasare a hârtiilor la Episcopii.

Asociația Clerului „Andrei Șaguna“.

Nr. 4/1929.

Convocare.

Conform art. 10 din Statutele Asociației „Andrei Șaguna“ a clerului Mitropoliei ort.-rom. de Alba-Iulia și Sibiu, convocăm

Al nouălea congres ordinar ca congres misionar

pe zilele de 6 și 7 Noemvrie 1929 în Alba-Iulia, cu următorul program:

A) Miercuri, 6 Noemvrie:

1. Ora 9: Slujba sf. Liturghii, cu predică (Protodiacon *Dr. I. Vască*) și chemarea Duhului sfânt. (Catedrala Incoronării).

2. Ora 11: Deschiderea Congresului prin președintele Asociației și salutul autorităților și al delegaților diferitelor societăți. (Sala Teatrului I. L. Caragiale).

3. Ora 13: Masă comună.

4. Ora 15: a) *Predica pentru zilele noastre*, (Pr. I. Imbroane), conferință cu discuții; b) *Spovedania ca mijloc de păstorire sufletească* (I. P. C. Arhimandrit Policarp Morușca), conferință cu discuții.

5. Ora 20³⁰: Concert religios și conferință publică.

B) Joi, 7 Noemvrie.

6. Ora 9: a) Raportul Comitetului Central; b) Eventuale propuneri, interpelări etc.; c) Alegerea noului Comitet Central; d) Închiderea Congresului.

Delegații despărțămintelor, precum și toți cari doresc să participe la Congres, sunt rugați să se anunțe din bună vreme părintelui-protopop A. Baba, Alba-Iulia.

Membrii Comitetului Central se întrunesc în ședință Marți, 5 Noemvrie a. c., ora 18 (la păr.-prot. A. Baba). În aceeași zi la ora 19 va avea loc o consfătuire a membrilor prezenți ai Asociației.

Delegații organizațiilor preoțești și ai societăților culturale din toată țara sunt bine văzuți.

Sibiu, 5 Octomvrie 1929.

Prot. **Dr. Gh. Chiuhandu**,
președinte.

Prof. **N. Colan**,
secretar general.

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 7052/1929.

Comunicat oficial.

Se aduce la cunoștința Onor. profesori de religie, că Sf. Sinod cu Nr. 925, ne-a comunicat următorul

TABLOU

de manualele de Religie pentru liceu, aprobate de Sf. Sinod.

1. Pr. Ec. I. Ionescu și Pr. N. I. Vasilescu: Istoria Sf. a V. și N. T. cl. I.
2. Dr. N. C. Dimancea și Pr. F. Ceaușianu: Istoria Sf. a V. și N. T. cl. I.
3. Pr. Constantinescu Lucaciu-Gh. Crețu: Istoria Sf. a V. și N. T. cl. I.
4. Pr. Toma Chiricuță: Istoria Sf. a V. și N. T. cl. I.
5. Pr. P. Partenie și Pr. I. Popescu: Istoria Sf. a V. și N. T. cl. I.
6. Pr. Har. Popescu, Pr. Ec. Vasilescu: Parabolele și învățăt. Is. Hs. cl. II.
7. Pr. Ec. Mihail Bejenaru: Parabolele și învățăt. Is. Hs. cl. II.
8. Dr. N. Gh. Dimancea, Pr. F. Ceaușianu: Parabolele și învățăt. Is. Hs. cl. II.
9. Pr. Toma Chiricuță: Parabolele și învățăt. Is. Hs. cl. II.
10. P. P. Partenie și Pr. I. Popescu: Parabolele și învățăt. Is. Hs. cl. II.

11. Dr. Gh. Dimancea, Pr. F. Giaușianu:
Istoria bis. universale cl. III.
12. Pr. C. Dron:
Istoria bis. universale cl. III.
13. Episcop Ilarie Teodorescu:
Istoria bis. universale cl. III.
14. Dr. Ioan Lupaș:
Istoria bis. române cl. IV.
15. Dr. N. Gh. Diam., Pr. F. Ceașianu:
Dogmele bis. ort. cl. V.
16. Prof. Șerban Ionescu:
Morală creștină cl. VI.
17. Pr. Econ. Mihail Bejenaru:
Apologetica cl. VII.
18. Pr. Toma Chiricuță:
Apologetica cl. VIII.
Aprobate ulterior pentru Bucovina).
19. Protopresviter Petre Popescu:
Istoria bis. rom. cl. IV.
20. Protopresviter Petre Popescu:
Dogmele bis. creștine cl. V.
21. Protopresviter Petre Popescu:
Apologetica cl. VII.
22. Protopresviter Petre Popescu:
Manualele de religie pentru curs primar cl. I—VII.
Respınse:
1. Pr. Constantin Costache, București:
Istoria Sf. a V. și N. T. cl. I.
2. Prof. Dumitru Stănescu, București:
Istoria Sf. a V. și N. T. cl. I.
3. Pr. Const. Lucaciu-Gh. Crețu, București:
Parab. și învățăt. Is. Hs. cl. II.
4. Pr. Const. Lucaciu-Gh. Crețu, București:
Istoria bis. universale cl. III.
5. Dr. Dumitru Stănescu:
Istoria bis. universale cl. III.

Consiliul Eparhial.

1—2

Publicație de licitație.

Se dă în lucrare *acoperirea bisericeii*, precum și *refacerea scocurilor* din jurul acoperișului bisericeii din *Albac*; prin licitație publică în ziua de 8 Nov. 1929.

Suprafața acoperișului este de 504^m²; materialul de acoperire tinichea (plev sur). Doritorii de a lua această lucrare își vor înainta oferte scrise către Consiliul parohial. Cel ce va lua lucrarea va depune o garanță de 6% din valoarea lucrărilor în numerar sau alte efecte de garanță.

Devizul se poate vedea la oficiul parohial în zilele de peste săptămână. Spese de deplasare nu se achită din partea bisericeii.

*Dat în ședința Consiliului parohial din Albac
ținut la 3 Octomvrie 1929.*

Gh. Scrob, Traian Todea mp.,
pr. adm. epitrop.

Văzut: Sorin Furdui,
protopop.

Nr. 407—1929

2—3

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de *cl. II. Botez*, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială, supraedificii economice și grădină.
3. Sesiune parohială 32 jug.
4. Stola îndatinată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererea cu actele regulamentare în termenul fixat și cu prealabila noastră încunoștințare se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor prezenta act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără care act nu vor putea fi luați în candidare.

Luduș, la 7 Octomvrie 1929.

In înțelegere cu consiliul parohial din Botez:

Romul Popa, protopop.

Pictură bisericească.

Am onoare a aduce la cunoștință unor preoțimi, că execut în mod ireproșabil: **icoane, pictură bizantină în interiorul bisericeii, artă decorativă și orice lucrări atingătoare de această bransă**, fiind specialist în arta aceasta, executând lucrări la cele mai importante biserici și teatre din țară. — Se garantează de toate lucrările executate de mine, fiind lucrate cu materialele cele mai superioare.

În speranță că voi fi onorat cu încredere, semnez — cu toată stima:

P. PISCARIOV,

Pictor, Profesor Academic

București, Str. Logofătul Iordan nr. 39.

6—10